

NEUŽMIRŠTAMAS AKTAS

1940 m. rugpjūčio mėn. 3 dieną TSRS Aukščiausioji Taryba, patenkainoja Tarybų Lietuvos prasymą, priėmė mūsų respubliką į Tarybinių Socialistinių Respublikų Sąjungą kaip lygiateisę sąjunginę republiką. Drauge su tuo Tarybų Lietuvai buvo perduotas Švenčionių rajonas, Vyžiu, Adutiškio, Astravo, Varanavo, Raduonės rajonu dalis su lietuvių gyventojų dauguma.

Istoimasis į Tarybų Sąjungos sudėti galutinai išvėdė Lietuvą į imperialistų intrigu sferos, užtikrino jos laisvę ir neprieklausomybę, sudarė nepajudinamą jos saugumo pagrindą.

Buržuazinių Lietuvos vadėjos mėgo dangstyti savo supuviną, savo pastumėlio vaidmenį tarptautiniuose santykliuose, šlykščią išdavyste prekiavant lietuvių tautos interesais po „neprieklausomybės“ kraiste.

Lietuvos buržuazija per savo viešpatavimo laikotarpį pilnai išvystyti savo, kaip buržuazijos, savibes: neribotą gobūsimą, nesiskaltymą su priemonėmis savo tikslams pasiekti, Judošių mą bei veidmainystę savo tautos ir jos neprieklausomybės atžvilgiu.

Ji nemirksėdama galėjo dumti liaudžial akis apie „neprieklausomybę“ ir tuo pačiu metu pulti į glėbi vokiečių kungiakščiu Urachui proletarinės revoliucijos akivaizdoje 1918 metais. Ji interventu durtuvalas nuslopino Lietuvos liaudies išsilavinimo kovą, sukurdama Lietuvą, naudingą vakarų imperialistams.

Lietuvos buržuazija slėpė nuo liaudies savo pardavikilišką žadimą su lenku ponais ir klūpčiojimą prieš Juos, pilsdiskiinkams klastingal okupavus

musu seną sostinę Vilnių. Visos buržuazinės partijos tuo laikotarpiu remė Hymano projektą, faktiškai numatęs Lietuvos ir Lenkijos unijos alaujinimą.

1926 m. fašistinis perversmas dar labiau sustiprino ekonominę ir politinę Lietuvos prieklausomybę nuo užsienio imperialistų. Smetoninkai ištisias Lietuvos pramonės šakas perdavė užstengimo kapitalui, kuris šalies liaudies užėmė lemiamas pozicijas.

Lietuvos buržuazija sveikino Hitlerio ateitį į valdžią ir ruoše dirvą galutinam Lietuvos paverčimui Reicho provincija. Seka išdavimas po išdavimo...

1938 m. Smetona amnestuoja Hitlerio agentus Voldemarą, Neimaną, Ropą ir kitus. 1938 m. Smetona išsižada Vilnius ir užmezga diplomatinius santykius su pilsudskine Lenkija, buvusi tada draugiškuose santykiuose su hitlerine Vokietija. 1939 m. Lietuvos buržuazija atidavė Hitleriui Klaipėdą; ir fašistinė vyriausybė pradėjo su hitlerininkais derybas dėl vokiečių kariuomenės įvedimo į visą Lietuvą.

Lietuviškoji buržuazija, daugiau kaip per 20 metų preklavusi šalies laisve ir neprieklausomybe, privedė kraštą iki katastrofos.

Pačiu pavojingiausiu tautos gyvenimui momentu Lietuvos liaudies nusikratė savo ir užsienio engėjus, paėmė valstybės valrą į savo rankas. 1940 m. liepos mén. 21 d. Lietuvos Liaudies Seimas paskelbė Lietuvą Tarybų socialistine respubliką, o lygliai prieš septynis metus — 1940 m. rugpjūčio 3 d. Lietuvos TSR buvo priimta į Tarybų Sąjungos šef-

mą lygiaveisiu Jos nariu.

Istorinė Lietuvos TSR išstojo į Tarybų Sąjungos sudėti reikšmė ypatingu ryškumu iškilo Tėvynės karo metais. Pavojingiausia visoje lietuvių tautos istorijoje momentu, kai hitleriniai grobikai ketino viškai nušluoti musų tautą nuo žemės paviršiaus, broliską pagalbos ranką mums ištisės didžioji rusų tauta, visos broliskos tarybinės tautos. Jų pagabos dėka lietuvių tauta ne lik atgavo savo laisvę, bet išvykdė savo amžiną tautinę svajonę — sujungė į vieną Tarybų Lietuvos valstybę visas lietuvių žemes — nuo Vilkiaus iki Klaipėdos.

Praužė karo audra. Lietuvos žemėje ji paliko dar nematyti sugriovimus. Jems atstatyti buržuazinėmis sąlygomis buitu reikalingi dešimtmiečiai. Tačiau dėka tarybinės santvarkos pranašumui, dėka nuolatinės broliskųjų respublikų pagalbos Tarybų Lietuvai sparčiai tempos atkuria karo nuniokočią ūki ir išvysto naują platią statybą.

Pokariame laikotarpyje Tarybų Lietuvai, galiogiosios Sąjungos sudėtyje, yra saugū nuo imperialistų pasikėsinimui. Kapitalistiniame pasaulyje mažosios valstybės tampa imperialistinių gallūnų grobiu. Jos paverčiamos amerikinio kapitalo kolonijomis. Tarybų Lietuva nežino ir nežinos panašių valstybų. Didžiosios Tarybų Sąjungos sudėtyje lietuvių tauta, laisva nuo imperialistų pasikėsinimui, yusto savo liaudies ūki, savo tautinę kultūrą ir drauge su visomis tarybinėmis tautomis žengia į naujas komunizmo pergalės, į kurias mūsų šalį veda genialus Stalinas.

K. Pivorūnas

Rokiškio Apkoopsajungos darbuotojai iškviesti į sočlenktynes Kupiškio Apkoopsajungą

S. m. liepos mén. 24 d. Rokiškio Apkoopsajungos darbuotojai, savo bendrame susirinkime apsvarstę darbo pagerinimą prekybos ir visuomeninio gyventojų aprūpinimo srityse, o taip pat nenermuojo prekiavimo ir prekių apyvarčios išvystymo klausimus, iškyjetė tuo tikslu į sočlenktynes Kupiškio Apkoopsajungą, pristimdami sekancius išpareigojimus:

1. Mažmenų prekybos planą, kurį nustato Lietkoopsajunga kiekvienam ketvirčiui, išvykdyti prieš terminą ir viršyti 10 proc.

2. Viršyti prekių decentralizuoto supirkimo planus 10 proc.

3. Kovoti, kad apskrityje nebūtų vieno atsitikimo, jog kuris nors varlojotų kooperatyvas ar krautuvė bei viešojo mažtintimo įmonė nebūtų išvykdiu apyvarčios plano 100 proc.

4. Debitorų įsiskolinimą sumažinti iki minimalumo ir ateityje nedaleisti jokių įsiskolinimų.

5. Sutaupyti apyvarčios išlaidas ir virš plano duoti 15 proc. prociam.

6. Be sutrikimų aprūpinti gyventojus batino reikalingumo prekėmis (žibalu, druska, degutukais ir kt.).

7. Supirkti iš valstiečių daugiau, negu numatyta plane, žemagiai aptarnauti pirkėjus.

Spartėja rugiapiūtės darbai

Pandėlio valsčiaus valstiečiai aktyviai iš Jungė į derliaus valymo darbus. Šiame valsčiuje jau yra nuvalytas virš 100 ha geros kokybės rugių. Derliaus valymo darbuose ligi šiol pirmaju Kazliškio apyl. naujakurių ir kitų darbo valstiečių. Nemaža valstiečių jau yra pilnai užbaigę rugiapiūtę. Gudelių apyl. Gudelių km. valstietis

Gečiauskas jau prieš kelių dienas užbaigė rugių kirtim savo sklype. Nuo jo neatsilieito paties kaimo valstiečiai dr. Binkevičius Juozas ir Butūs Juozas, Be to, minėti valstiečiai yra pasirūpę rugiapiūtės metu patalkininkaujant kaimynams.

,T. R.“ koresp.

Prieš 30 metų

Bolševikų partijos šeštasis suvažiavimas

(Teiglys iš T. R. Nr. 87 (394))

Suvažiavimas įsirinko Lenina savo garbės pirmyninku ir kreipėsi į Jį su karšiu sveikinimu.

J. M. Sverdlovas pranešė suvažiavimui, kad nuo Balandžio partijos konferencijos bolševikų partijos organizacijų skaičius padidėjo daugiau kaip du kartu — nuo 78 iki 162. Per savo šeštąjį suvažiavimą partija priskaitė apie 240 tūkstančių žmonių. Po Vasario revoliucijos partijos eilėse buvo 40–45 tūkstančiai žmonių. Reikišia, per trumpą laiką partija išsaugo beveik šešis kartus. Labiausiai augo tokų proletarių centrų, kaip Petrapilio, Maskvos, Uralo, Donbaso partinės organizacijos. Iki 16 (3) liepos, tai yra iki darbininkų demonstracijos sutruškinimo, kada bolševikai dirbo dar legaliai, partija turėjo 41 spausdinimo organą — 29 rusų ir 12 kitomis Rusijos tautų kalbomis.

Kontrevoliucija émési prieš bolševikų partiją griežių persekiójimų. Bet partijos itaka į placiąsias darbo žmonių mases nenutrūkstamai augo. Delegatu-

pranešimai iškinnamai Iudijo, kad vis daugiau darbininkų ir kareivii, apgautų eserų — menševikų išdavikų, pradeda praregti ir stoją į revoliucines bolševikų pozicijas. Delegatai privedė daugybę faktų apie tai, kad darbininkai ir kareivai maissi meitė menševikus ir eserūs, pajuokiamai vadindami Juos „socijalakeljimininkais“.

Maskvos delegatas kalbėjo: „Milžiniška mūsų organizacijos itaka, draugai, pasireiškė tuo, kad visi masiniai išstojo įtraukiai praėjo po mūsų šukiai...“ Iš dešimties Maskvos rajoninių Tarybų šešios pilnai įėjo už bolševikus. Tas pat vyko ir į Maskvos profesinių sąjungų, iš kur darbininkai išvijo menševikus ir eserūs. Pramonės centruose fabrikų — gamyklos komitetai bendrai įėjo iš už bolševikus, ir tas geriau už viską teikė pavyzdį darbininkų politiniams nusistatymui. Donebase visuose darbininkų susirinkimose buvo prilmotus bolševikinės rezoliucijos. Caricine iš 102 miesto dumos vietu boli-

ševis gavo 39 vietas. Grozne, nežiūrint į persekiójimą, kurį patyrė bolševikai, darbininkų stojimas į bolševikų partiją po liepos išvykly padidėjo.

Šie ir jems panašus faktai leido Leninui straipsnyje, jo parašytame šeštoto suvažiavimo atidarymo dieną, padaryti išvadą, kad „kontrrevoliucijos pergalė iššaukia masių atrūkimą nuo eserų ir menševikų partijų ir atidaro kelią Ju perėjimui prie revoliucinio proletariato politikos palaikymo“. (Raštai, XXI tom., 59 ps.).

Draugo Stalino pranešimai

Pagrindinės šeštoto bolševikų partijos suvažiavimo klausimais buvo politinė Centro Komiteto ataskaita ir politinės padėties klausimas. Pranešimus abiem štals klausimais padarė draugas Stalinas, parodės, kad, nors buržuazija visomis Jégomis grilebias revoliucijos užgniažimo, revoliuciją auga ir yvesti.

Revoliucija, kalbėjo draugas Stalinas, išbrauna į ukinį gyvenimą, statydama klausimą darbininkų kontrolei dėl gamybos ir produktyvo paskirstymo įvedimo, dėl žemės vals-

tiečiams perdavimo, dėl bankų nacionalizacijos, galų gale, dėl darbininkų klasės ir valstiečių biednuomenės valdžios paėmimo. „Revoliucija glaudžiai priėjė prie socialinių permainų būtinumo“, — pareiškė draugas Stalinas. (Raštai, 3 tom., 173 ps.).

Po to, kai Imperialistinė buržuazija menševikų ir eserų rankomis sutriuškino Petrapilio darbininkų ir kareivų liepos demonstriaciją, politinė padėtis šalyje žymiai pastikėtė. Eserai ir menševikai revoliuciją matė, Jie plėtė kontrevoliucijos Jėgas. „Taikusis revoliucijos periodas baigėsi. Prasidėjo susigrūmėjimų ir sprogimų periodas“, — taip apibūdino padėtį draugas Stalinas.

Anksčiau buvo galima kalbėti apie taikų valdžios perėjimą į Tarybų rankas. Dabar, po liepos išvykly, ši galimybė atkrito. Tarybos, susiūrintos eserai ir menševikai, nustojo vaidinti aktyvų valdmenę.

Dviavaldystė baigėsi. Visa valdžia perėjo į imperialistinės buržuazijos ir kontrevoliucinio generaliteto rankas. Jelgu kontrevoliucija jau tada neišvaikė Tarybų, tai lik todėl, kad Jos

jai dar buvo reikalingos, kai skraistė, už kurios buvo patogu paruošti priešlaudiškus dalykus.

Leninas rašė, kad tuometinė Tarybos sužlugo, pernešė naują krachą dėl viešpatavimo Jonių eserų ir menševikų partijų.

Bet kadangi Tarybos, daugiausiai susidėdančios iš menševikų ir eserų, palaike buržuaziją, dengė Jos kontrevoliucinę vėliavą, — tuo metu buvę neteisinga kovoti dėl ūkio: „Visa valdžia Taryboms“. Atgabininkams buvo reikalingas visokios Tarybos? Ne, jiem buvo reikalingos tik tos Tarybos, kurios buvo galėjus išvilioti stoli už darbininkus į valstiečius ir būtų pasirodus eitis į kovą prieš kapitalistus ir dvarininkus.

Šukis „Visa valdžia Taryboms“, kalbėjo draugas Stalinas, turi būti po liepos dienų laikinai išimtas. Tas nereikė, kad bolševikai atsisako nuo kovos už Tarybų valdžią. Kalba įėjo ne bendrai apie Tarybas, o apie Tarybas, vadovaujamą menševikų ir eserų.

„Dabar dėl to, kad palau-

Rūpinamasi laikais

Reševikų partija ir Tarybų valdžia visuomet kreipėsi į krepelį dėmesį be tėvų likusiems vaikams. Visuose miestuose yra sukurti daiktams vaikams namai, kurie su dideliu rūpesčiu ir auklėjami našlaičiai.

Šiuo apskrities vaikų namų skyriuje geležinkelio stotyje yra nukentėjo nuo vokiškos okupacijos. Juo ekonominė ir kultūrinė gerovė buvo sunaikinta. Našlaičiai valdžia privesti prie didžiausiaus kuriamo. Vaikai teturejo namenims ir tuos suplysius drąsus, daugumas jų buvo visai. Pirmomis išvadavimo iš sėklos okupacijos dienomis išbuvo valdžia atkreipė didelių dėmesį vaikų namų našlaičių gerovės pakėlimui. Dėl paskirta vaikų namų veiklų dr. Trukšnytė ryžtingai dėl darbo atstytų sugriaudėti namų pagalbinę ūki ir gerinti našlaičių vaikų maitinimą. Tarybų valdžia vaikų pagalbiniui maistui ir drabužiams yra daug lėšų. Didelis dėmesys buvo atkreiptas į vaikų auklėjimą darbą. Dėl dėmesio našlaičių vaikų gerovė

pradėjo žymiai killti. Namų pagalbos atremontuotos, sutvarkytos visi įrengimai. Dabar vaikų namai susideda iš 15 kambarių ir dviejų salių. Kultūringam vaikų poilsio praleidimui įrengtas raudonasis kampelis. Jame yra nemaža literatūros, įvairių žaidimų ir kitų kultūrinių programų. Yra ir radio kampelis, kuriamė vaikai klausosi transliuojamų žinių, muzikos. Laikvaliukai praleisti pačioje vaikų namų teritorijoje yra gražus sodas.

Šiuo metu vaikų nambose yra 60 nuo 7 iki 14 metų amžiaus vaikų. Mokslo metu visi vaikai lanko prad. mokyklą, o vyresnėji penki gimnaziją. Mokyklos pagalbos įrengtos pačioje vaikų namuose.

Vaikų namai taip pat turi 28 pagalbinių ūkių, kuriamo yra 2 arkifal, 6 karvės ir smulkesnių gyvulių. Žemė apdirbama tarnautojų personalo ir vyresnių vaikų jėgomis. Šio pagalbinio ūkio dėka žymiai pagerinamas vaikų maitinimas. Dabar jie maitinami į dieną keturis kartus.

Taip pat sutvarkytas ir vaikų aprengimo klausimas. Dabar kiekviena mergaitė turi viena-

žieminių ir vieną vasarinių palangų po 5 suknutes, o berniukai po 3 kostiumus ir po palangą. Viši auklėtiniai aprūpiinti po keturių poras baltinių ir alyvynės.

Tačiau nežiūrint į visus atslektus laimėjimus, vaikų namuose taip pat yra ir nemaža trukumų. Ypač blogai sutvarkytas politinis lavinimas. Nors vaikų namuose yra nemažas auklėtojų personalas, bet jis sistematisku politinio lavinimo su vaikais nepraveda. Čia apsiribojama vien pasivaikščiojimais ir vienais tais pačiais žaidimais. Vaikų namuose yra plonterių organizacija, tačiau jai stiprėti, augti, kelti jos idėjinį lygi auklėtojai mažai te pada. Jie daugiausiai padeda papuošti tik išorinę jų pušę, uždėti jems kaklaraičius ir kita.

Vaikų namų auklėtojai turi pakeisti savo pažiuras į vaikų auklėjimo bei lavinimo darbą ir imitis kruopštus organizacinio darbo auklėjant – lavinant vaikus padariojamas tarybiniai piliečiai, ugdyti juose meilę ir atsidavimą socialistinei Tėvynei, didžiajam darbo žmonių vadui draugui Stalinui.

reikia nuversti esama

mybių, daugiausia yra Rusijoje.

Draugas Stalinas atkarto trockistinių tvirtinimų dėl to, kad valstiečiai lyg tai esą bloke su buržuažija ir neis už darbininkų klase. Draugas Stalinas išaiškinė, kad valstietija nėra vienoma. Tūtingieji valstiečiai palaike imperialisčių buržuažiją, o valstiečių blednuomenė ieškojo sajungos su darbininkų klase ir palaike ją kovoje dėl kapitalistų ir dvarininkų valdžios nuvertimo. Istorija patvirtino Stalino tvirtinimą: milijonal valstiečių blednuomenės éjo už darbininkų klasę ir, jos vadovaujant, daivavo socialistinėje revoluciøje, iškovojujus Tarybų valdžią.

Atsakydamas į trockistų išsišokių, bandžiusi partijos kuršą į socialistinę revoliuciją, partysti priklausomu nuo proletariatinės revoliucijos. Vakaruse, draugas Stalinas pareiškė: „Nera neprileistina galimybė, kad kaip tik Rusija yra šalimi, tiešančia kelią į socializmą... Reikia almeti atgyvenusius išvaizdavimus apie tai, kad tik Europa gali mums parodyti ke-

lią. Yra dogmatinis i) marksimzas ir kūrybinis marksizmas. Aš stoviu paskutiniojo pusėje“ (Raštai, 3 tom., 186-187 ps.).

Draugo Stalino žodžiai pasirodė pranašūkais: Rusija pirmoji įtraukta į socializmą.

Partijos suvažiavimas atmetė trockistų pasūlymą. Suvažiavimas susivienijo aplink draugą Staliną, atstovaujus Lenino moksłui apie socializmo pergalę galimą mūsų šalyje. Staliniui vadovaujant, Leniniu nurodant VI partijos suvažiavimą tapo pasiruošimo sukilimui suvažiavimui. Suvažiavimas nukreipė partiją į ginkluotą sukilimą, į proletariato diktatūros užkariaimą. Tam buvo nukreipti visi suvažiavimo ntariniai, tame skaičiuje dėl ekonominių partijos platformos, dėl profesinių sajungų, dėl jaunimo sajungų ir kt.

Šeštasis suvažiavimas priėmė naujus bolševiku partijos statusus.

Suvažiavimo dalyviai išsainiavo į vietas, apginkloti nauja kojas taktika, Lenino ir Stalino išdrubta. Bolševiku partija su milžiniška energija stojo ruošti mases į pergalingą kapitalizmo puolimą.

1) Dogmatinius, tai yra kartą ant viados nustatytas, patvirtintas, nepritaikytas gyvenimo atnešamų naujenybų (Pabaiga)

Nepatenkinamas darbas valkų darželyje

Rokiškio mieste jau gana senai išsielgė ir veikia vaikų darželis. Jo tikslas – prižiūrėti, auklėti mūsų dirbančių vaikus, kad jų tėvai galėtų raimai dirbtį ištaigė, įmonėse, fabrikose.

Tačiau reikia pasakyti, kad vaikų darželis iki šiol dar reikiamai neužsiėmė vaikų auklėjimu ir ju prižiūra. Jo darbe dar neįgyvendinti didžiausiai trukumai, kurie neleidžia vaikų tėvams pilnai pasitikėti vaikų darželio auklėjimu bei būti raimiems, kad jų vaikai darželyje, apsupti giliu rūpesčiu, linksmai pralaidžia laiką.

Tarybinė vyriausybė vaikų darželio išlaikymui skirta daug rimtos paramos. Išskiriama pinigai, maisto produktai ir daug kitų jo egzistavimui reikalingų reikmenų. Bet, deja, vaikų gerbavimo kėlimo, jų auklėjamojo darbo čia visiškai nesimato. Vaikų darželio vedėja dr. Vesiellova visai pamiršo jai pavesata dirbančių vaikų auklėjimą, jų maitinimą bei kultūringą laiko praleidimą su jais. Užsilimindama vien savo asmeniškais interesais, ji paliko nuošalyje bendrus darbo žmonių vaikų namuose.

Tokio neleistino biurokratiško atsiėrimo į savo pareigas rezultate dr. Vesiellova privėdė vaikų darželį prie susmukimo, prie visiško jo dezorganizavimo. Vaikai reikiamais žalsliukais neaprūpinti, nėra pa-

rinkta žaidimų tinkamės vietos, kurių būtų švaraus smėlio arba kitokių vaikų megijamų žaldinio priemonių. Pačiose darželio patyrpose yra antisantarinė padėtis. Čia vaikai vaikšti, žaidžia ant tuo pačiu pagalyviu, ant kurių ir miega. Kambariai šilti, pilni musų. Dar didesnė bėverkė virtuvėje. Virimo indai neplaučiai, nesvarbi, produktai laikomi atviruje vietoje. Vaikams skirtais produktais naudojasi visas darželio tarnautojų personalas, todėl aišku, kad maitinimas taip pat apverktinoje padėtis. Darželio rajone yra nemažas daržas, kuris galėjo patarnauti geresniams vaikų aprūpinimui maistu, tačiau dėl Vesiellovos apsileidimo jis nebuvu apsėtas. Randasi čia ir sodas, kuris jau davė vaisių, bet vaikų aprūpinimui jis mažai tetarnauja, nes dr. Vesiellova juo pati naudojasi.

Aišku, kad, esant tokiai padėlei, vaikų darželis negalėjo tarnauti darbo žmonių vaikų auklėjimui, jų maitinimui.

LKP(b). Rokiškio apskrities komitetas, apvarstęs vaikų darželio ir Jos vedėjos dr. Vesiellovos darbą ir blogą vadovavimą, apsileidimą bei visuomeninio turto pasiavinimą, išnešė nutarimą ją nuo pareigų pašalinti ir įpareigojo apskrities Liudvės Švietimo skyriui rasti tinkamą, sugebančią vadovauti darželiui, vedėją.

J. Stanytė

Dėl ko žlugdomas žuvų žvejybos planas?

Rokiškio apskr. žvejų ūkis š. planą pildo... Štai, pav., gana dėlių žuvų kiekiai yra pristaomatomi į Juodupės vilnonių audinių fabriką „Nemunas“ ir čia parduodami į ko darbininkams spekuliacinėmis kainomis, o dr. Vasiliavas, matyt, to iš viso nenori žinoti. Štai viena iš svarbių priežasčių, dėl ko yra žlugdomas skirtasis žvejybai planas.

Prieš žvejus – spekulantus turi būti imamasi griežų prieimonių, turi būti įvesta griežta darbo kontrolė bei imtasi to, kas užtikrina sekmingą žuvų žvejybos plano išpildymą. Tažuvų ūkio vedėjas dr. Vasiliavas turi gerai išsidėmėti ir šalinkme nukreipti savo vadovaujamajai – organizacijai darbą.

J. Petraitis

Metinis planas-iki rugpjūčio 15 d.

OBELIAI, 28 d. Obelių tarybinio ūkio dirbančių kolektivas, garbingai vykdymas įsipareigojimus, priimtus laiške tarybinių tautų vadui draugui Staliniui, visą dėmesį nukreipė į savalaikį valstybinių pieno privalomųjų pristatymų įvykdymą. Tarybiniu ūku milžėjos išsiųjė į tarpusavio socialistines lenktynes dėl primelžiamos pieno kiekybinių bei kokybių lygio pakėlimo. Šiomis

dienomis tarybinto ūkio direktei bendrame ūkio darbininkų ir technikinių personalo susirinkime vienėtagai įsipareigojimo melinio pieno paruošimo plano vykdymą pilnai užbaigtu jau rugpjūčio mėn. 15 d., o paskui ir toliau statyti pieną viršum plano. Dabar tarybinis ūkis jau įvykdė 86 proc. metiniuo pieno pristatymų plano.

J. Petraitis

